

powiat pilski

SZKOŁY I PLACÓWKI PROWADZONE PRZEZ POWIAT PILSKI

LICEUM

Technikum

Szkoła Branżowa

INFORMATOR EDUKACYJNY 2021/2022

REKRUTACJA ELEKTRONICZNA: <https://pila.edu.com.pl>

<https://www.powiat.pila.pl/oswiata/informator>

W tym numerze:

Toksyczni ludzie

Książka, która... subiektywny wybór

Czy znacie "Sceny z życia smoków"?

Tegoroczni ósmoklasiści muszą dokonać niezwykle trudnego, bardzo ważnego wyboru. Mianowicie muszą zdecydować, do jakiej szkoły ponadpodstawowej złożyć podanie.

Ważne jest, aby dokładnie przemyśleć, co chcemy robić w życiu. Należy kierować się swoimi priorytetami. Dobrym pomysłem jest przeanalizowanie

informatora edukacyjnego, w którym znajdują się oferty szkół z naszej okolicy. Warto zwrócić też uwagę na nauczane w wybranej klasie przedmioty.

Dobrym pomysłem byłoby odwiedzenie szkoły, co raczej w aktualnej sytuacji epidemiologicznej jest utrudnione. Pozostają wirtualne "Dni Otwarte Szkoły", analiza strony internetowej lub spotkania

online z nauczycielami. Jednak najlepszym rozwiązaniem jest rozmowa z uczniami danej szkoły. Życzę udanego wyboru!

Agata

Toksyczni ludzie

Toksyczne otoczenie, przyjaźnie lub związki to najgorsze, w co mamy tendencje się pakować. Z takich relacji trudno się wyzwolić, ponieważ toksyczni ludzie to świetni manipulatorzy, którzy są wpatrzeni tylko w siebie. Ich celem jest odebranie innym chęci do życia i działania oraz pewności siebie. Często bywa tak, że kiedy zwracasz się takiej osobie ze swoich problemów to ta albo cię ignoruje, albo mówi: „Aha ,a JA dzisiaj robiłam...” i zaczyna mówić tylko o sobie i swoich potrzebach.

ETAPY DZIAŁANIA TOKSYCZNYCH LUDZI:
1 . Najlepsza przyjaciółka
Na początku znajomości jest ukochaną, dobrą osobą, której można wszystko powiedzieć. Pomaga ci i zaczynasz uznawać, że jest twoją najlepszą przyjaciółką.
2 . Ograniczanie kontaktu i skłócanie
Twoja domniemana przyjaciółka zaczyna wmawiać ci, że osoby, na których ci zależy, są złymi ludźmi i opowiada na ich temat jakieś wymyślone historie.

Wtedy następuje skłócanie i ograniczanie kontaktu do minimum.
3. Przemoc psychiczna przeradza się w przemoc fizyczną
Kiedy przemoc psychiczna już nie daje toksycznej osobie satysfakcji, wtedy rozpoczyna się przemoc fizyczna, która z dnia na dzień zaczyna się nawarstwiać.

JAK WYJŚĆ Z TOKSYCZNEJ RELACJI ?
Spróbuj ograniczyć kontakt. Otwórz się i poznawaj nowe osoby. Nigdy więcej nie wracaj do tej osoby.

Lena

Książka, która... wybór subiektywny

1. Książka, która dzieje się w Polsce?
- Szatan z siódmej klasy – Kornel Makuszyński
2. Książka, której autorką jest kobieta?
- Ania z Zielonego Wzgórza – Lucy Maud Montgomery
3. Książka, na podstawie której powstał film?
- Akademia Pana Kleksa – Jan Brzechwa
4. Książka o miłości.
- Siedem odcieni miłości – Agnieszka Jeż
5. Książka należąca do fantastyki?
- Hobbit – J.R.R. Tolkien

6. Książka o podróżach?
- Dziennik łowcy przygód – Szymon Radzimiński
7. Książka wypożyczona w bibliotece?
- Karolcia – Maria Kruger
8. Książka należąca do serii.
- Żniwiarz – Paulina Hendel
9. Książka będąca kryminałem.
- Porwanie – Joanna Chmielewska
10. Książka, która nie jest lekturą szkolną?
- Chyłka – Remigiusz Mróz
11. Książka składająca się z opowiadań.
- Gorzka czekolada – zbiór opowiadań
12. Twoja ulubiona książka?
- Mały Książę – A.Saint - Exupery

13. Książka o twoich rówieśnikach?
- Chłopcy z Placu Broni – Ferenc Molnar
14. Książka oparta na prawdziwej historii?
- O psie, który jeździł koleją – Roman Pisarski
15. Książka o sporcie.
- 80 lat polskiej siatkówki od przebijanki do ligi światowej – Krzysztof Mecner
16. Książka biograficzna.
- Dziwny świat Bille Eilisch
17. Książka o tytule zaczynającym się na pierwszą literę twojego imienia.
- Nela mała reporterka.

Nadia

Czy znacie "Sceny z życia smoków"?

Przypomniałem sobie niedawno o książce, którą czytałem bardzo dawno temu. Była nią: "Sceny z życia smoków" napisana przez Beatę Krupską. Książką tą zachwyci się ośmiolatek, piętnastolatek i czterdziestolatek. Jest zabawna, napisana przystępnym i zrozumiałym językiem. Wydawało by się, że jest o niczym, porusza jednak bardzo ważne kwestie takie jak przyjaźń, tolerancja, inność, samotność... Nie jest jednak smutna czy przygnębiająca. W (nie)prosty sposób pokazuje nasze uczucia i odczucia. Nasze wady i zalety. Chciałbym wam trochę o niej opowiedzieć. Może zachęcę was, do jej przeczytania?...

Jest to książka, która opisuje kilka (jak sam tytuł wskazuje) scen z życia smoków. Jest krótka, ale za to bardzo ciekawa. Opowiada o codzienności kilkoro przyjaciół. Ale nie byle jakich przyjaciół... Jest smok Antoni, smok Wincent, Smok Zygmunta, Żaba, smok Wincenty, smok Nowy Średni, Tortowy Smok Urodzinowy, no i oczywiście Makrauchenia zwana Chenią, oraz Rysio Kapustnik. Chenia pamięta czasy dinozaurów (bawiła się z jednym w chowanego), Żaba jest najbardziej zakompleksiona z całego towarzystwa i smoki... Każdego z nich musiałbym opisać osobno, bo każdy jest inny i z innym bagażem doświadczeń. Jedno co je łączy to zupa ogórkowa i ogromna mądrość życiowa. Na "pierwszy rzut oka" wydają się gapowate i głupiotkie jednak przemawia przez nie doświadczenie. Każdy z nich wie, co to samotność, dlatego tak bardzo cenią przyjaźń. Chociaż czasem tego nie okazują, ale to tylko taki "pancerz ochronny". Wszyscy bohaterowie są inni i zdają sobie z tego sprawę. Boją się ludzi i nie za bardzo ich lubią. Nie wszyscy ludzie akceptują przecież odmienność.

Najlepiej wie o tym Chenia. Jako ostatnia z przedstawicieli swojego gatunku bardzo boi się zostać odkryta. Odkrycie jest jednoznaczne z badaniem, przeprowadzaniem testów, przebywaniem w muzeum... A potem przyjechałaby telewizja, radio, kronika filmowa. Okropieństwo... A było to dziwne stworzenie wielkości wielbłąda o długiej szyi, końskim pysku i długich nogach. Na końskim pysku sterczał krótki ryjek.

Smok Wincenty ma zdolności aktorskie, i to dzięki nim udało mu się kiedyś przetrwać, gdy zaatakował go rycerz. Ale, niestety zdołał przetrącić mu biodro Smok Zygmunta umie pięknie grać na saksofonie. Gra tak, że widać muzykę. Widać tysego psa i fioletowego kocura i myszki... Żaba jest "starą panną" ma wylupiate oczy i pryszczki na plecach, nikt oprócz smoków jej nie lubi. No może jeszcze krokodyl... i motyle... i Chenia... Ma mnóstwo kompleksów z powodu swojego wyglądu. Dowiedziała się jednak, że mogła trafić gorzej. Mogłaby na przykład być cebulą rosnącą w ziemi. A z głowy wyrastałyby jej szczypior. I siadałyby na niej motyle i tańczyły "motyli"... Smok Antoni czasami jest trochę zbyt szczery, przez co potrafi zranić innych. Wygląd zewnętrzny smoków był różny tak, jak różny jest wygląd ludzi. Jedne były tyse, ale z grzywką, i z wielkim brzuchem (bo uwielbiały landrynki). Inne, jak Zdzisław i Nowy Średni, były szczupłe i poważne a włosy miały ostrzyżone na jeża. Tortowy Smok Urodzinowy miał różowe futro dlatego, że miał rozweselać dzieci w dniu ich urodzin. Ale dzieci się go bały.

Każdy bohater ma swoją historię (czasami dość smutną). Nigdy jednak nie jest ona dopowiedziana do końca. W większości nie znamy również początku. Części musimy się domyślać i tu zaczyna działać nasza wyobraźnia. Ogólnie jest to zbiorowisko cudaków - dziwaków, które nie chcą być już dłużej same i szukają przyjaźni. Jako pierwszych poznajemy Antoniego i Wincentego. Później dołączają do nich kolejni bohaterowie. Opowiadają troszkę o sobie (ale nie za dużo), najważniejsze wątki są tu i teraz. Przeszłość opisywana jest tylko po to, aby zrozumieć zachowanie poszczególnych bohaterów w jakiś określonych sytuacjach. Książka przekazuje, że każdy z nas jest piękny. Nawet kiedy wygląda trochę dziwnie. Jak to powiedziała Chenia: "...żabie nogi mogą być również bardzo piękne. To zależy od tego, kto na nie patrzy."

Pamiętam, że kiedy czytałem "Sceny z życia smoków" po raz pierwszy (wtedy jeszcze rodzice trochę mi pomagali), to śmiałem się bardzo (nie przeszkadzało mi nawet, że nie ma ilustracji).

Szczególnie z języka jakim posługiwały się smoki. A właściwie z błędów jakie popełniały.

Albo z tego, że nie znają znaczenia niektórych słów.

Smok Zygmunta pomylił na przykład pterodaktyla z owocem (daktylem). Czytając teraz tą książkę (już sam), zacząłem zwracać uwagę na więcej rzeczy.

Dostrzegłem samotność smoków, samotność Żaby i samotność Cheni.

Są zupełnie różni, ale wszyscy szukają przyjaciela.

Przygody, które mają, przeżywają wspólnie.

Zadania, jakie sobie wyznaczają (jedne mniej głupie, drugie bardziej głupie), także przeżywają wspólnie. Pomimo różnic i czują się

dobrze ze sobą.

Lubią się nawet ze sobą kłócić.

A te ich kłótnie, to takie "przekomarzanie się".

To jest

prawdziwa przyjaźń. Zaakceptowanie inności, różnych zachowań i różnych reakcji. Akceptacja różnych nawyków i przyzwyczajzeń.

Nie chcę wam za dużo zdradzać, bo mam nadzieję, że przeczytacie "Sceny z życia smoków"

Beaty Krupskiej. Są to tylko 23 strony opowiadki pisanej scenami (nie rozdziałami). Cała książka zawiera piętnaście scen. W ostatniej scenie "nasze cudaki" szukają jaskini, na tyle dużej, żeby wszyscy

razem mogli przezimować.

I znajdują ją.

Ciekawe czy Beata Krupska napisze ciąg dalszy? I jak mógłby wyglądać? Po przebudzeniu naszych bohaterów... Może smoki pogodziłyby się z ludźmi?

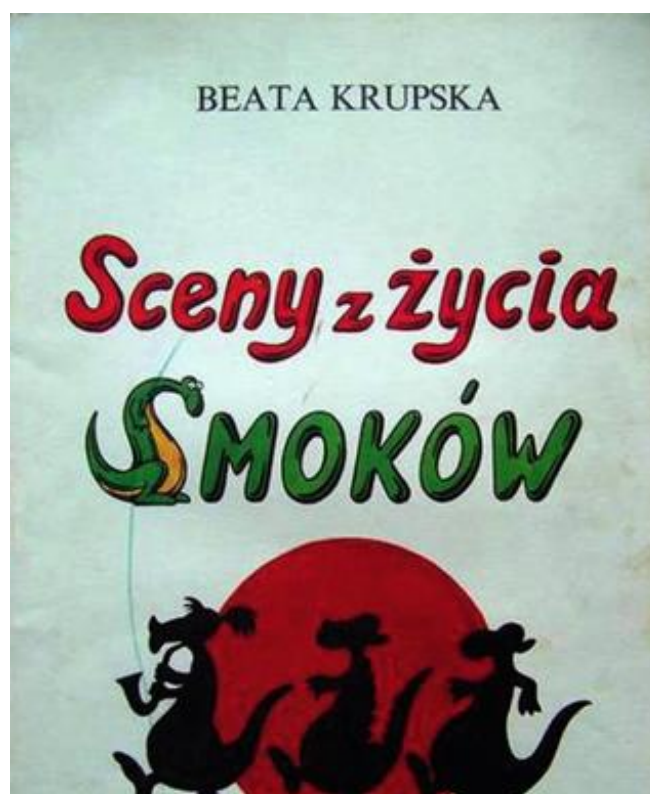
A może nawet by się zaprzyjaźnili? Może razem wymyślili by coś jeszcze bardziej "odjechanego"?

W każdym razie książkę czyta się łatwo. Nie ciągnie, jak niektóre lektury szkolne, które po prostu trzeba przeczytać.

Przyznacie mi chyba rację, że inaczej czyta się książkę, której nie trzeba przeczytać, a inaczej tą niechcianą lekturę szkolną. Sceny są krótkie i opisują jedno wydarzenie na przykład: dowiadujemy się, że smok to nie ptak, albo coś o smoczym budownictwie i ci z tego wynikło? Zaciekawilem was trochę?

Książka może się spodobać, może się nie spodobać, ale przeczytać warto. Pobudza wyobraźnię. Fajne opowiadanko o przyjaźni pomimo różnic. No i smoki z tłustymi brzuchami, Żaba i Makrauchenia. Trochę dziwny klimat, bo czasy niby współczesne. Akcja dzieje się w lesie, gdzieś w okolicach (bliższych lub dalszych) Krakowa. A więc Polska. I nasze polskie lasy. I polskie smoki szukające przyjaciół. Serdecznie polecam.

Robert

REDAKCJA WYDANIA:

Agata, Lena, Nadia, Robert

OPIEKUNOWIE:

Karolina Strógarek, Patrycja Burzyńska

niecodziennikszkolny@gmail.com

niecodziennikszkolny.wordpress.com